

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליין 250 |

פרשת וילך -
יום הכיפורים תשפ"ו

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת וילך

לא אוכל עוד לצאת ולבוא (לא, א). אמר הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זצ"ל, ר"ל כי הנשמה באה לעולם שלא תאכל נהמא דכסופא, וכשבאה לעולם העליון ומתענדת שם, וכשרוצין להוליקה למדרגה גבוהה יותר בהכרח שאינה ראויה, ואם נתן לה במתנה הוי גם כן נהמא דכסופא, בהכרח שתבוא לעולם, והיינו 'ושונא מתנות יחיה' (משלי טו, כז), שעל ידי מה שהנשמה שונאת מתנות להתפרנס בחנם, על כן מוכרחת לבוא לחיות בזה העולם. אבל משה כל מה שהיה בזה העולם זכה, כמ"ש (ר"ה כא, ב): חמשים שערי בינה נבראו בעולם ומשה זכה לכולם (בגמ' איתא דכולם ניתנו למשה חסר אחת), נמצא וודאי לא היה צריך לבוא לזה העולם, כי בזה העולם וודאי אי אפשר להשיג יותר.

(אמרי קדוש)

את דברי השירה הזאת עד תומם (לא, ל). פירוש, עד שהשלים בזה את נשמות ישראל. וזהו שתירגם אונקלוס: עד דשלימו.

(דברי שלום)

מוצאי יום הכיפורים. פעם אחת במוצאי היום הגדול של יום הכיפורים, קרא הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע לתלמידו הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זע"א, ונתן לו קנקן יין שרף, ואמר לו לך והבא לי שתי נפשות שבורות. ויצא ולא הבין למה התכוון הרבי, והלך למקום שנשאוהו רגליו עד שיצא מן העיר ונכנס ליער, ושמע מרחוק איזה קול, והלך אחרי הקול עד שהגיע וראה שם שני אברכים שבמוצאי יום הכיפורים עושים חשבון הנפש, שכבר עברו כל הזמנים - חודש אלול וראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכיפורים, וכל תפילתם היתה רק על צורך עצמם. ונשקעו כל כך בשפלות, עד שלא יכלו לסבול גודל המרירות. וברגע האחרונה ניגש אליהם ונתן להם כוס יין שרף, ואמר שהרבי קורא להם וכו'.

(שמע שלמה השלם והמפואר ענינים אות פח)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

ליל יום הכיפורים

הרה"ק ר' אהרן הגדול זצלה"ה מקארלין, סיפר לפני מורו המגיד הגדול ממעורישט זצלה"ה זי"ע, אשר יש לו אברך אחד, הוא הרה"ק איש אלקים ר' שלמה מקארלין זצלה"ה זי"ע, שבשעה שאומר [התהלים בליל יום הכיפורים, כשאומר] הפסוק 'ה' אדונו מה אדיר שמך בכל הארץ', לא נשאר בפולין וליטא ורייסין שום ניצוץ שלא העלה אותו.

(ספר שמע שלמה השלם והמפואר, חלק הענינים אות פז)

עיסורי קדוש

חרב (ושמם), ואחר כך הוצרכתי לנוח, והר"ש אחר התפלה עמד לומר תהלים, וכשהגיע לפסוק 'ה' אדונו מה אדיר שמך בכל הארץ', האט ער ניט גילאזין איין ניצוץ הקדוש וואס ער האט אים ניט מעלה גיווען (-לא השאיר ניצוץ קדוש אחד שלא העלהו).

וכן מסופר בספר קובץ אליהו: ר' יצחק רדובסקי שמע מחסיד אחד שהיה אצל ה'בית אהרן' בליל כל נדרי, ואחר התפילה התנהג לומר בעצמו ספר תהלים לפני העמוד. ונפל אז שינה על כל החסידים, ופתאום שמעו קול רעש וצעקה גדולה שיצא מפי ה'בית אהרן' זי"ע באמרו 'ה' אדונו מה אדיר שמך וכו'', עד שרעשו אמות הספים וכולם התעוררו משנתם. ואחרי התהילים סיפר ה'בית אהרן', כי רבי אהרן הגדול זי"ע היה דרכו לכבד את הרה"צ רבי שלמה מקארלין זי"ע לומר תהילים בליל כל נדרי, פעם אחת שאל הרה"צ רבי אהרן הגדול מאת אחד מאנ"ש שקבל ברכת פרידה מאתו, והאיש הזה היה איש פשוט מהישובניקעס, שאל אותו איך מצא חן בעיניך מיין שלאמקע'ס תהילים (-התהילים של שלמה'קע שלי), ויען האיש הני"ל ער זאגט גיט, ער האט א גראב קול (-הוא אומר טוב, אך קולו עבה). ואמר הרה"צ ר' אהרן הגדול זי"ע, דע כי בעת שאמר 'ה' אדונו מה אדיר שמך בכל הארץ' לא היה בכל ערי רייסין ליטא ופולין שום ניצוץ שהיה צריך לתיקון שלא תיקן אותו.

אמירת תהלים

אין איתנו יודע עד מה, ואין לנו עסק בנסתרות, כדי לבאר ענינים אלה. אולם אגב אורחא למדנו כאן על מנהגו של רבינו לומר מזמורי תהלים בליל יום הכיפורים. בקונטרס אוצר אגדות החסידים (חלק יב עמ' 33) נזכר גם כן מנהגו של רבינו לומר תהלים בליל יום הכיפורים, וזה לשונו: בליל יום הכיפורים קרא לפני העמוד ח"י מזמורי תהלים, וכאשר סיים הלך מן התיבה. מנהג זה נמשך מדור לדור אצל צדיקי בית קארלין, שנהגו לומר מזמורי תהלים בליל יום הכיפורים.

נוסחאות שונות

נציג נא סיפור זה גם בנוסחאות נוספות, כאשר בכל אחת מהן יש תוספת של פרטים נוספים. בכתבי ר"מ מידנר (אות תתקפב) מסופר: הרב רבי אהרן הגדול זי"ע והקדוש [ר"ש] זי"ע היו ביחד, והתפלל הרה"א ביום כפור 'כל נדרי' ו'מוסף', והר"ש התפלל 'שחרית'. והר"א היה מנגן יותר בבסימת הקול מהר"ש. ואחר יום הכיפורים אמר הרה"א לאחד: וואס זאגט איר אויף אונזער בעל שחרית (-מה אומרים אתם על הבעל-שחרית שלנו), ואמר לו ניש קשה וכו', דער בעל מוסף וכו' (-לא רע, אך הבעל מוסף כו'). והשיב לו הרה"א שאינו יודע, כי אני התפללתי וויא א פארוויסטער בעל תפלה (-כמו בעל תפילה).

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע,
ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הרה"ק רבי נח מלכוביץ' זי"ע

שכמה שבועות לפני שנפלה לחולי ראתה בחלום איך שדנים אותה בבית דין של מעלה שתסתלק מן העולם, והיו מי שטענו שם: "ס'איז דאך א רחמנות אויף רבי נחין..." [פירוש: רחמנות על רבי נח] והשיבו בשמים: נישט קשה, רבי נח איז א ערליכער איד, ער וועט נישט ברויג זיין [פירוש: לא נורא, הרי נח הוא יהודי ירא שמיים, ולא יהיה ברוגז על כך...]

סיפור הרה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים, סיפור נורא ששמע מפי בעל המעשה איש נאמן שבדידיה הוה עובדא:

הנערה שהייתה עד לפני ימים אחדים בריאה ומלאת כוחות ככל האדם, שכבה כעת במיטתה מלאה חום, חיוורת ובאפס כח. הרופאים כבר פכרו ידיהם בייאוש והמליצו על בני המשפחה להתכונן לגרוע מכל. והנה בחלום הלילה חלמה אמה של החולנית חלום נורא, כיצד שלשה אנשים צדיקים יושבים במושב בית דין. שני זקנים מהצדדים ואיש צעיר לימים יושב ביניהם באמצע. הזקנים היו הרה"ק רבי משה מקוברין והרה"ק בעל יסוד העבודה מסלאנים, שאותו עוד זכתה האם להכיר, והצעיר שביניהם היה הרבי הקדוש רבי נח מלכוביץ' שנפטר צעיר לימים.

ובחלומה ניגשה האם הבוכייה אל הדיינים וטענה בפניהם ביוגן גדול:

"הנה בעת שהייתם חיים בעולם הזה, היה לנו אל מי לנסוע ולבקש רחמים וישועה, ומיד היינו נפקדים, אך מה נעשה היום שנטול כבוד מבית חינוך, ואין לנו למי לפנות?"

פתח הדיין האמצעי, הוא הרבי הקדוש רבי נח ואמר לה:

"למה זה תאמרו כך? ס'איז דאך היינט די זעלבע ווי אמאלה!" [פירוש: הלא כיום ישנם צדיקים גדולים ממש כמו פעם!]

והוסיף הרבי הקדוש והבטיח לאמור: "למחר בשעה פלונית, תתחיל בתכם להזיע הרבה, והדבר יביא למזור מושלם לגופה ותצא מאפילה לאורה! רק תראו שבאותה שעה לא יהיה שום גברא בתוך הבית!..."

והיה ממחרת, בשעה היעודה שנקב הצדיק, החלה הנערה החולנית להזיע מאוד, מיד הורתה האם על כל הנוכחים לצאת מן הבית, ומיד החל ניכר שינוי גדול לטובה במצבה, עד שהבריאה לגמרי בחסדי ה' וכברת הצדיק.

לרגל הילולת הרה"ק רבי נח מלכוביץ' בן הרה"ק רבי מרדכי מלכוביץ' תלמיד מרן רבינו שלמה מקארלין זי"ע - ח' תשרי בין כסה לעשור שנת תקצ"ג.

(ע"פ מאמר מרדכי)

שלג רך כיסה את רחובותיה הצרים של העיירה לכוביץ'. קור עז ומקפא עצמות נשב בעוז, והכה על פניהם של העוברים ושבים, העטופים היטב מפני הצינה החדה.

בצידי הדרך צעד לו החסיד ר' יוסף הכהן, בגוו שפוף ובידיים תחובות לתוך כיסי המעיל. צעיף ישן נושן תפזר סלילים, מלופף היטב סביבות ראשו ועוטף את זקנו העבות והמשתפל. לא הייתה נדרשת ראייה חדה בכדי להבחין כי מעילו של יוסף קרוע הוא, ונושרות מכנפיו חתיכות בד תלויות על בלימה. גם מגפיו אינן חדשות, וכי כמה וכמה נקבים פעורים בהן. עצב קל נראה מבין עיניו והבעת סבל נרשמה על פניו המתייסרות בצניעה הנושבת בחוזקה ללא חמלה.

הנה נראית לפתע דמותו של הרבי הקדוש רבי נח מלכוביץ', בנו וממשיך דרכו של הסבא קדישא רבי מרדכי מלכוביץ', תלמידו של רבינו שלמה מקארלין.

רחום ואוהבן של ישראל באמת היה רבי נח, בחושיו החדים ובליבו הער הבחין מיד במצבו העגום של חסידו ר' יוסף וברוחו העצבה. דרכו בקודש של הרבי תמיד הייתה, לחזק בדיבורים קצרים וקולעים ולהפיח חיות חדשה ורעננה, בכל מי אשר ניכרה עליו שברירות ליבו. ומסופר, על יהודי גלמוד וקשה יום, שגולל לפני הצדיק את מצבו הקשה על כך שהוא בודד

בעולמו. ענה לו הרבי הקדוש רבי נח וקרא לעומתו בקול חי וסוחף:

"ווי איז א איד א עלנדער? מען נעמט א תהלימ'ל און מרעד זיך אויס דאס הארץ פאר דעם אויבערשטן!..." [פירוש: כיצד יתכן יהודי בודד וגלמוד? הלא נוטלים את ספר התהילים ומשיחים את הלב לפני הבורא יתברך!...]

פנה הרבי וקרא לעברו של החסיד ר' יוסף הכהן, הביט בו בעיניו הרכות מלאות החמלה והחסד:

"ר' יוסף, מדוע זה תלך במעיל קרוע?"

הרכין החסיד את ראשו ויאמר בבושות:

"רבי, המצב הכספי הדחוק אינו מאפשר לי לקנות מעיל טוב והגון דיו..."

להפתעתו הרבה של החסיד ענה הרבי ואמר:

"אל לך לדאוג, כי כאן בבית מדרשינו יושבים חמשה אברכים מבני החברא, וכולם צריכים להיפקד בבן זכר בזאת השנה, והרי אתה כהן, ויתנו לך כל אחד מהם חמשה סלעים לפדיון הבן, וכך יהי לך די הכסף לקנות מעיל חדש!..." חלפו ימים ומדבריו של הרבי הקדוש לא נפל דבר. אכן נולדו חמשה בנים לחמשת החסידים, וכולם נפדו אצל ר' יוסף. כך היה בידיו סכום נאה בכדי קניית המעיל ושאר צרכיו.

בת יחידה היתה לו לר' נח ונפטרה ל"ע בימי צעירותה, וקודם פטירתה סיפרה

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: מה היה בעת שרבינו אמר הפסוק 'ה' אֲדִינּוּ מֵה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ' הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיץ לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לכרטיס מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת האזינו הזוכה לפרשת כיצא: עקיבא קאהן, אשדוד

אוצרות ומשגים

רבי נח מלכוביץ'

הרבי הקדוש רבי נח מלכוביץ' נולד לאביו רבי מרדכי מלכוביץ' תלמידו של מרן רבינו שלמה מקארלין, בשנת תקל"ה. למרות בקיאותו בכל התורה כלה ממש, היה ענווה גדול ושפל ברה, ובזרחה בכל כוחו מן הכבוד. לאחר הסתלקות אביו, הורה הרה"ק רבי ברוך ממעזיבז שרבי נח יטל את עטרת האדמו"רות וינהיג את עדת לכוביץ', והיה

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

קוויטל לשנה טובה בצל הקודש בלודמיר

לקראת השנה החדשה הבעל"ט, נשלח קוויטל מיוחד ובו המוני שמות שותפי הקודש במפעלות רבינו הקדוש על אדמת העיר לודמיר. הדפים עם השמות נשלחו

ע"י שליח מיוחד והונחו על ציון קדשו של רבינו, להיזכר לפניו בפקודת ישועה כמו בחיים חיותו, לטובה ולברכה לשנה טובה ומתוקה ולגמר חתימה טובה בספרן של צדיקים גמורים.